

**ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** ਇਹ ਵੰਡਰਫੁਲ ਸਤਸੰਗ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਹੰਸ ਬਣਦੇ ਹਨ।

**ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕਿਹੜੀ ਇੱਕ ਫਿਕਰਾਤ ਹੈ?

**ਉੱਤਰ:-** ਸਾਨੂੰ ਵਿਨਾਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਦਤ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਰਵਿਸ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਿੰਨ ਦੇ ਵਾਂਗੂੰ ਭੱਜਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਖੁਦ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਹੋਵੇਗੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰੁਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਰੁਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਰੁਹ ਹੁਣ ਸਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਏਡਾਪਟ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੋ। ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚੋਟੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੂਦਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੋਏ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੀ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਨਾਮ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਬੱਚੇ - ਭਰਾ ਭੈਣ ਠਹਿਰੇ। ਜਿਹੜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਠਹਿਰੇ। ਸਭ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਨ ਤਾਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਬੇਸਮਝਿਆਂ ਨੂੰ। ਬੇਸਮਝ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਬਲਾਇੰਡ ਫੇਬ ਵੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਫੇਬ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਇਹ ਫਲਾਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਲੱਛਮੀ - ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਆਏ, ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ, ਫੇਰ ਕਿੱਥੇ ਗਏ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹਿਰੂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗਾਫੀ ਦਾ ਵੀ ਸਭ ਪਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸ ਕੰਮ ਦਾ। ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਸਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਪਰ ਜਿਹੜੇ ਵੱਡੇ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਦੀ ਵੀ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਪੂਜਾਰੀ ਹਨ। ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਫੇਰ ਮੁੱਖ ਨਾਲ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਉਹ ਤਾਂ ਪੱਥਰ - ਭਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਕਣ - ਕਣ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ ਠਹਿਰੀ? ਇਹ ਤਾਂ ਅਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਿਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਅੱਖਰ ਕਿੰਨਾ ਫਿੱਟ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਮਤਲਬ ਵਿਕਾਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਕਿਉਂ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਾਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਐਲਾਦ ਹਾਂ ਅਤੇ ਏਡਾਪਟਡ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਕੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਨਹੀਂ, ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ- ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਤਾਂ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅੱਖ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਖਰਾਬ ਖਿਆਲ ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਕਾਮ ਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਭਰਾ - ਭਰਾ। ਇਹ ਵੀ ਪੱਕਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਉਹ ਇੱਕ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਸਭ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਵਖਾਇਆ ਹੈ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਵੀ ਇਸ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਅਤੇ ਫੇਰ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਫੇਰ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਝਾੜ ਵਧਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਅਮੇਰਿਕਨ ਹਨ, ਇਹ ਫਲਾਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਥੋਂ ਦੀ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਓ, ਪੁਨਰਜਨਮ ਤਾਂ ਸਭ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਪਰੋਂ ਵੀ ਨਵੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੇ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਹੋ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹੀ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਰਚਿਅਤਾ ਕੌਣ ਹੈ, ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਇਸਨੂੰ ਫਿਰਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਦੇਵਤਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਜਾਣਕੇ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਾਪ। ਬਾਪ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦਾ ਵੀ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬੀਜਰੂਪ ਬਾਪ ਦੇ ਬੀਜਰੂਪ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਇਸ ਉਲਟੇ ਬ੍ਰਿਖ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਦੀ ਇਹ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹੋ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਥੇ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੂਰਾ ਕੋਰਸ ਲੈਕੇ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਨੂੰ ਇੰਦ੍ਰ ਸਭਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੰਦ੍ਰ ਕੋਈ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬਰਸਾਤ ਨਹੀਂ ਬਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। "ਇੰਦ੍ਰ ਸਭਾ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰੀਆਂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਪਰੀਆਂ ਗਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ

ਹਨ। ਕੋਈ ਬੱਚੇ ਚੰਗੇ ਸ਼ੋਭਾਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਇਹ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪਰੀ ਹੈ। ਪਾਉਡਰ ਆਦਿ ਲੱਗਾ ਕੇ ਸੋਹਣੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ ਪਰੀਆਂ, ਪਰੀਜਾਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਰੀਆਂ (ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ) ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਕੀ ਤੋਂ ਕੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਿਹੜਾ ਸਦਾ ਪਿਓਰ ਬਾਪ ਹੈ, ਸਦਾ ਖੂਬਸੂਰਤ ਹੈ, ਉਹ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਾਂਵਰੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਗੋਰਾ ਕੌਣ ਬਣਾਵੇ? ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇ ਨਾ। ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਤਾਂ ਫਿਰਨਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੋਰਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਨ। ਉਸ ਬਾਪ ਦੀ ਜੇ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਲੇਖਿਕ ਬਾਪ ਦੀ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਬਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਾਲਾ ਆਕੇ ਬਣਾਓ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ, ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਸਭ ਇੱਕਰਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਘੱਟ। ਜਿਹੜੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾ ਸਕਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਇੰਨ੍ਹੇ ਕਾਲੇਜ਼ ਨਿਕਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਲੇਜ਼ ਐਸਾ ਬਣਾਓ ਜਿਹੜਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕੇ ਕਿ ਇਸ ਕਾਲੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਾਲੇਜ਼ ਖੁਲ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖੁਲ੍ਹਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਬਹੁਤ ਕਾਲੇਜ਼, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਜ਼ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸਭ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਸਭ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਰਥਾਤ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ - ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਕੀਏ.....। ਇੱਥੇ ਇਹ ਹੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਉਹ ਹੈ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ! ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਹਨ ਦੇਵਤਾ, ਰਾਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਮਨੁੱਖ। ਸਭ ਭਗਤ ਹੀ ਭਗਤ ਹਨ, ਪੁਜਾਰੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੁਜਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਜਯ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ, ਭਗਤੀ ਆਦਿ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹਨ ਸਭ ਦੇਵਤਾ। ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਭਗਤ। ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਫੇਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਦੇਵੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਸੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਥੋੜੀ ਸੀ ਕਿ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਰਾਵਣ ਕਦੋਂ ਆਇਆ? ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਲੰਕਾ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਡੁਬ ਗਈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਫੇਰ ਦਵਾਰਿਕਾ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਸਾਰੀ ਲੰਕਾ ਡੁੱਬਣ ਵਾਲੀ ਹੀ ਹੈ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਲੰਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਡੁੱਬ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਾਣੀ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਕੀ ਸੂਰਗ ਕੋਈ ਡੁੱਬਦਾ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਅਥਾਹ ਧੰਨ ਸੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਇੱਕ ਹੀ ਸੋਮਨਾਥ ਮੰਦਿਰ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਲੁੱਟਿਆ। ਹੁਣ ਵੇਖੋ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਅਥਾਹ ਧੰਨ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੀ ਸੂਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸੂਰਗ ਕਹਾਂਗੇ? ਹੁਣ ਤਾਂ ਨਰਕ ਹੈ, ਫੇਰ ਸੂਰਗ ਬਣੇਗਾ। ਸੂਰਗ ਕੌਣ, ਨਰਕ ਕੌਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਇਹ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਅਥਾਹ ਧਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੋਰ ਕਿਸੀ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਰਾਮ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਨਾਲਾਇਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਨਾਲਾਇਕ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਲਾਇਕੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਨਾਲਾਇਕੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਪੂਜਯ ਸੀ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਸਨ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਰਾ - ਭੈਣ ਤਾਂ ਬਣਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਘਰ ਫਿਟਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਫੇਰ ਆਕੇ ਜਦ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਾਲੇਜ਼ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਅਰਥ ਸਮਝਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਭਰਾ - ਭੈਣ ਬਗ਼ੈਰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੇ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਮਗਧ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਬਹੁਤ ਗਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਪਤਿਤ ਹਨ, ਖਾਣ - ਪਾਣ ਵੀ ਗੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਲਾਸ਼ੂ ਸੇ ਫੇਰ ਫਸਟ, ਫਸਟ ਸੇ ਲਾਸ਼ੂ। ਮਿਸਾਲ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦੀ ਦੱਸਣਗੇ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਡਨਾਇਸਟੀ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਦੇ ਜਾਣਗੇ, ਫੇਰ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਇਹ ਬਹੁਤ ਛੋਟਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਤੂਫਾਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੂਫਾਨਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਪਰੋਂ ਦੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੂਫਾਨ ਲੱਗਦੇ ਹੀ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦਾ ਤੂਫਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫੇਰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਹੈ, ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਜੇ ਕਿਸੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਮ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਸਤਸੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਮਰਨ - ਜਿਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਏਡਾਪਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਫੇਰ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਵੀ ਖਤਮ। ਹੰਸ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ ਬਗੁਲਾ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਵੀ ਬਾਪ ਰਹਿਮਦਿਲ ਹਨ ਤੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਫੇਰ ਤੋਂ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ

ਥੰਮੇ (ਸਥਿਰ) ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਮਹਾਂਵੀਰ, ਹਨੂੰਮਾਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਮਹਾਂਵੀਰ - ਮਹਾਂਵੀਰਨੀ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲਵਾਨ ਨੂੰ ਮਹਾਂਵੀਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਦਿ ਦੇਵ ਨੂੰ ਵੀ ਮਹਾਂਵੀਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਮਹਾਂਵੀਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਹੈ 5 ਵਿਕਾਰ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਬਾਪ ਖੋਲ੍ਹਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਤਾਲਾ ਇੱਕਦਮ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੁਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਕੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਾਕੇ ਸਵਰਿਸ ਕਰੋ, ਗਟਰ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੇ ਪਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਗਟਰ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗੋ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੱਢੋ। ਵਿਸ਼ੇ ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਮਾਦ ਦੁੱਖ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਪ੍ਰਮਾਦ ਸੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਪ੍ਰਮਾਦ ਸੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਜਿਹੜਾ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੋਵੇਗੀ ਕੀ? ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਸੂਰ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਹੁਣ ਅਪਾਰ ਸੁੱਖ ਪਾਉਣ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਅਪਾਰ ਸੁੱਖ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਖੁਸ਼ੀ ਕਿੰਨੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਖਬਰਦਾਰ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਜ਼ੀਸ਼ਨ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਐਕਟਰ ਦਾ ਪੁਜ਼ੀਸ਼ਨ ਵੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਰਕਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਟੈਸ਼ਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਇੱਕ ਰੋਜ਼ ਵੀ ਮਿਸ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਸਟੂਡੈਂਟ, ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਨਸ਼ਾ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਿਆ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭੁੱਲ ਨਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੋਇਆ ਨੈਕਸੂ ਟੂ ਗਾਡ। ਸ੍ਰਗ ਜੋ ਬਾਪ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨੰਬਰਵਾਰ ਇਹ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਬਗ਼ੈਰ ਕਦੀ ਸੁੱਖ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਯੋਗ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਓਗੇ ਤਾਂ ਕੰਮ ਇਵੇਂ ਕਰਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਜਿੰਨ। ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਹਾਬੀ (ਆਦਤ) ਲੱਗ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਬਹੁਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪਿੱਛੇ ਤਾਂ ਲੜਾਈ ਲੱਗੇਗੀ। ਨੈਚਰਲ ਕੈਲੇਮਿਟਿਜ਼ ਵੀ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

**ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-**

1. ਲਾਸ਼ੂ ਸੇ ਫ਼ਸਟ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਮਹਾਂਵੀਰ ਬਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫ਼ਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਣ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਪਰੀਜ਼ਾਦਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਮਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਰੱਬ ਦੇ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹਾਂ - ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

**ਵਰਦਾਨ:-** ਦਿਲ ਵਿੱਚ " ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ " ਕਹਿ ਕੇ ਸੱਚਾ ਸੌਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਰੈਂਡਰ ਅਤੇ ਮਰਜੀਵਾ ਭਵ:  
ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋਣਾ। ਜਦੋਂ ਦਿਲ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ "ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ" ਤੇ ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਸਭ ਕੁਝ ਤੇਰਾ। ਚਾਹੇ ਪ੍ਰਵਿੱਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਚਾਹੇ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਹੋ ਪਰ ਜਿੰਨ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਮੇਰਾ ਬਾਬਾ, ਤੇ ਬਾਬਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਇਹ ਦਿਲ ਦਾ ਸੌਦਾ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਦਾ ਸਥੂਲ ਸੌਦਾ ਨਹੀਂ। ਸਰੈਂਡਰ ਮਤਲਬ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇ ਅੰਡਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਇਵੇਂ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਮਰਜੀਵਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ।

**ਸਲੋਗਨ:-** ਜੇਕਰ ਮੇਰਾ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੇਰੇ ਬਾਬਾ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਦਿਉ।

\*\*\*\*\*